

PÅBUD OM KLIPNING AF BEVOKSNING

Kommunen havde ikke partshørt borgeren inden den udstedte påbud om beskæring af beplantning. Kommunens påbud var derfor ulovligt. Kommunen havde heller ikke begrundet påbuddet.

I brev af 7. juli 2008 har X klaget til Vejdirektoratet over kommunens afgørelse af 11. juni 2008. Kommunen har meddelt X, S-Vej 22, påbud om at klippe bevoksningen, som vokser ud på vejen, samt at rodiskære en rørlagt grøft.

Vejdirektoratets afgørelse

Vi mener, at kommunens afgørelse er ulovlig, og vi hjemviser derfor sagen til fornyet behandling i kommunen. Vi skal bede kommunen genoptage sagen og træffe en ny og lovlig afgørelse.

Baggrund

Den 10. juni 2008 besigtigede I S-Vej og konstaterede, at bevoksningen på ejendommen S-Vej 22 voksede ud på vejarealet.

Tidligere havde I konstateret, at rødder fra ejendommens piletræer var vokset ind i den rørlagte grøft.

Den 11. juni 2008 meddelte I X påbud om at beskære bevoksningen samt at beskære rødderne i grøften.

Den 10. oktober 2008 besigtigede I ledningen i den rørlagte grøft. Ved besigtigelsen konstaterede I, at der ikke var rødder i ledningen udfor nr. 22.

I brev af 3. november meddelte I X, at det manglende gennemløb i ledningen ikke skyldtes rødder fra hans ejendom.

I brevet fastholdt I kravet om at klippe bevoksningen langs vejen tilbage til skel.

Ledningen ejes af kommunen. S-Vej er en offentlig vej.

Kommunen er vejbestyrelse for vejen¹.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter vejlovens² § 4, stk. 1. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurdering) inden for lovens rammer.

¹ Jf. vejlovens § 2, stk. 6, jf. stk. 5.

² Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 22. maj 2008

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovens³ og forvaltningslovens⁴ procedurer og krav. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vejlovens regler om beskæring

Kommunen kan kræve træer og anden beplantning *på, over og i* vejareal beskåret. Det samme gælder træer og anden beplantning *ved* vejareal, når det er nødvendigt af hensyn til vejens istandsættelse eller færdslen på vejen. Hvis kommunens krav ikke efterkommes inden for en fastsat frist, kan kommunen lade arbejdet udføre for ejerens regning. Det fremgår af vejlovens § 103, stk. 2.

Undersøgelsesprincippet

En myndighed skal oplyse og undersøge en sag så langt, som det er nødvendigt for at træffe en forsvarlig og lovlig afgørelse. Dette fremgår af dansk forvaltningsrets almindelige princip, undersøgelsesprincippet.

Hvis en sag ikke er tilstrækkeligt undersøgt og oplyst, bliver afgørelsen som hovedregel ugyldig.

Der kan ikke opstilles nogen almindelig regel om, hvilke oplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at træffe afgørelse i en sag. Oplysningen af de faktiske omstændigheder styres i første række af det retsgrundlag, som afgørelsen søges truffet efter.

Vores vurdering af påbuddet om beskæring af den rørlagte grøft

Vi kan konstatere, at grundlaget for den del af klagen, som handler om beskæring af rødder i rørledningen, er bortfaldet, fordi kommunen ved brev af 3. november 2008 har frafaldet dette krav. Vi anser derfor denne del af klagen for bortfaldet.

Vores vurdering af påbud vedrørende beskæring af bevoksningen mod offentlig vej

Kommunen meddelte efter en besigtigelse af vejen den 10. juni 2008 påbud om, at bevoksningen på S-Vej 22 skulle beskæres.

Kommunen havde ikke varslet påbuddet overfor X, inden det blev udstedt.

Retten til at udtale sig forud for udstedelse af påbud

Forvaltningsloven gælder for alle dele af den offentlige forvaltning, hvilket står i lovens § 1, stk. 1. Loven gælder for behandlingen af alle sager, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse. Dette står i § 2, stk. 1.

³ Vejloven, vejbidragsloven. Privatvejsloven og vinter- og renholdelsesloven

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Hvis en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, må kommunen ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at udtale sig. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Det fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1. Hvis en part ikke i forvejen er blevet oplyst om, at kommunen vil træffe en afgørelse i forhold til den pågældende, skal kommunen orientere vedkommende om sagen og give vedkommende adgang til at udtale sig, før den træffer afgørelse. Det følger af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. En sådan oplysning kan fx være givet ved en partshøring.

Forvaltningslovens § 19, stk. 2 indeholder undtagelser til partshøringspligten. Disse undtagelser anvendes kun sjældent, og hovedreglen er derfor, at en kommune altid skal partshøre inden den træffer en afgørelse.

Forvaltningslovens regler om partshøring har karakter af garantiforskrifter, der skal sikre, at en forvaltningsmyndighed træffer en lovlige og rigtig afgørelse. Manglende partshøring vil derfor som udgangspunkt medføre, at afgørelsen bliver ugyldig.

Da vi ikke kan udelukke, at den manglende partshøring kunne have betydning for afgørelsen, må vi tilsidesætte afgørelsen som ugyldig.

Begrundelsen i afgørelsen

En afgørelse, der meddeles skriftligt, skal være begrundet. Kun i tilfælde hvor parten fuldt ud får medhold, er der ikke krav om, at afgørelsen skal begrundes. Dette fremgår af forvaltningslovens § 22.

En begrundelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter. I de tilfælde, hvor afgørelsen er truffet på baggrund af et skøn, skal begrundelsen indeholde en beskrivelse af de hovedhensyn, som er lagt til grund for afgørelsen. Derudover skal den indeholde en kort beskrivelse af de faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. Det fremgår af forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2.

Begrundelsen skal således fremstå som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har, herunder en stillingtagen til den pågældende borgers relevante indsigelser.

Kommunen har ikke begrundet sit påbud af 11. juni 2008 tilstrækkeligt. I har anført, at bevoksningen vokser ud på vejarealet. I har ikke givet yderligere begrundelse for, hvorfor I ønsker bevoksningen beskåret. Denne begrundelse kan være af eksempelvis æstetiske eller trafikale grunde.

Kommunen henviser til vejlovens 103, stk. 2. Dette er den rigtige hjemmel, men en henvisning til den rigtige lovbestemmelse er ikke i sig selv nok til, at forvaltningslovens krav om begrundelse i § 22 er opfyldt.

Da kravene til begrundelsens indhold i forvaltningslovens §§ 22 og 24 ikke er opfyldte, er kommunens påbud mangelfuldt begrundet. Fordi påbuddet allerede på grund af den

manglende partshøring er ugyldig, får den manglende begrundelse ikke selvstændig betydning i sagen.

Vores afgørelse

Da kommunen ikke har partshørt og begrundet påbuddet inden I har udstedt påbuddet vedrørende beskæring af beplantningen, der vokser ud over vejarealet, er afgørelsen ulovlig. Dette betyder, at X ikke har pligt til at efterkomme påbuddet.

Da I har truffet en ulovlig afgørelse, hjemviser vi sagen til fornyet behandling. Vi skal bede jer om at genoptage sagen og træffe en ny og lovlige afgørelse.

